

ՀԵՏԱԲՐՔԻՐ Է ԻՄԱՆԱԼ

Գենետիկական խորհրդարվությունը սկսվել է 1940-ականներին՝ Շելդոն Ռիդի կողմից, ով առաջին անգամ օգտագործեց «գենետիկական խորհրդարու» տերմինը: Սակայն հետաքրքիր է, որ նա սկզբում եղել է սոցիալական աշխատող, ով հետազայում միայն մասնագիտացավ գենետիկայի ոլորտում: Սա ցույց է տալիս, թե ինչպես է այս ոլորտը միշտ համադրել բժշկական գիտությունը հոգեբանական աջակցության հետ:

Գենետիկական խորհրդարուները պետք է ունենան յուրահատուկ հմտություն՝ բարդ գենետիկական տեղեկությունը «թարգմանելու» հասարակ լեզվով: Հետազոտությունները ցույց են տվել, որ միջին հիվանդը կարող է հիշել իրեն տրված բժշկական տեղեկատվության միայն 10-15%-ը, սակայն երբ այն ներկայացվում է տեսողական նյութերով և պարզ բացատրություններով (ինչպես անում են գենետիկական խորհրդարուները), այդ ցուցանիշը կարող է բարձրանալ մինչև 80%:

Գենետիկական խորհրդարվությունը պետք է լինի ոչ դիրեկտիվ: Մեր դերը ոչ թե որոշումներ կայացնելն է հիվանդների փոխարեն, այլ նրանց օգնելը՝ կայացնելու իրենց սեփական որոշումները՝ այս կարծիքին է գենետիկ-բժիշկների մեծամասնությունը: